

இனிமையான குழந்தைகளே! இது உங்களது கடைசி ஜென்மம் ஆகும். எனவே விகாரங்களை சந்நியாசம் செய்யுங்கள். இந்த கடைசி பிறவியில் இராவணனினுடைய சங்கிலிகளிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ளுங்கள்.

கேள்வி: தந்தையின் ஆதரவு எந்த குழந்தைகளுக்கு கிடைக்கிறது? தந்தை எந்த குழந்தைகளிடம் எப்பொழுதும் திருப்தியாக இருக்கிறார்?

பதில்: யார் உண்மையான உள்ளம் உடையவர்களோ அவர்களுக்கு தந்தையின் ஆதரவு கிடைக்கிறது. உண்மையான இதயத்தில் தலைவன் திருப்தி அடைகிறார் என்று கூறப்படுகிறது. யார் தந்தையின் ஒவ்வொரு உத்தரவினையும் (டைரக்ஷன்) அமலுக்கு எடுத்து வருகிறார்களோ, பாபா அவர்களிடம் திருப்தியாக இருக்கிறார். தந்தையின் டைரக்ஷன் ஆவது: நினைவில் இருந்து பவித்திரமாக ஆகி பின் சேவை செய்யுங்கள். எவ்வொரு வருக்கும் வழி கூறுங்கள். சூத்திரர்களின் சகவாசத்திலிருந்து தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். கர்ம இந்திரியங்கள் மூலமாக ஒரு பொழுதும் தீய காரியம் செய்யாதீர்கள். யார் இந்த எல்லா விஷயங்களையும் தாரணை செய்கிறார்களோ, தந்தை அவர்களிடம் திருப்தியாக இருப்பார்.

பாடல்: எனக்கு ஆதரவு அளிப்பவரே.....

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகள் இங்கு ஞானம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எது பற்றிய ஞானம்? சாஸ்திரங்களின் ஞானமா? இல்லை. சாஸ்திரங்களின் ஞானமோ எல்லா மனிதர்களும் எடுக்கிறார்கள் என்பதை குழந்தைகள் அறிவார்கள். நமக்கு இங்கு பரமபிதா பரமாத்மா ஞானம் அளிக்கிறார். எந்த ஒரு சாஸ்திரம் படிக்கும் அல்லது கற்றுக் கொள்ளும் சந்நியாசிகள் இவ்வாறு கூற மாட்டார்கள். அவர்கள் ஒன்றும் ஞானம் கூறவில்லை. எந்த ஒரு சத்சங்கத்திற்கு சென்றாலும் அங்கு மனிதர்கள் அமர்ந்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு சாஸ்திரி அவர்கள், பண்டிதர் அவர்கள் அல்லது மகாத்மா அவர்கள் என்று கூறுவார்கள். பெயரினுடைய தொடர்பே மனிதருடன் வைக்கிறார்கள். இங்கு நமக்கு எந்த மனிதரும் ஞானம் அளிப்பதில்லை. ஆனால் மனிதன் மூலமாக நிராகார பரமபிதா பரமாத்மா ஞானம் அளிக்கிறார் என்பதை குழந்தைகள் அறிந்துள்ளார்கள். இந்த விஷயங்கள் எந்த ஒரு சத்சங்கத்திலும் கூறப்படுவது இல்லை. சொற்பொழிவாற்றுபவர்களின் புத்தியில் இந்த விஷயங்கள் இருக்க முடியாது. நமக்கும் ஞானம் அளிப்பவர் ஒன்றும் மனிதனோ தேவதையோ அல்ல. இச்சமயத்தில் தேவி தேவதா தர்மம் இல்லை என்றாலும் கூட பிறகும் பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரன் ஆகிய சூட்சும வதன வாசிகளின் பெயரோ பாடப்படுகிறது. லட்சுமி நாராயணர் ஆகிய எல்லோருமே தெய்வீக குணம் உடைய மனிதர்கள் ஆவார்கள். இச்சமயத்தில் எல்லோருமே அசுர குணம் உடைய மனிதர்கள் ஆவார்கள். நாம் ஆத்மாக்கள் ஆவோம் என்பதை எந்த மனிதர்களும் புரிந்து கொள்வது இல்லை. குறிப்பிட்ட இவர் மூலமாக பரமாத்மா நமக்கு ஞானம் அளித்து கொண்டிருக்கிறார். அவர்களோ குறிப்பிட்ட இந்த மகாத்மா, இந்த சாஸ்திரி நமக்கு கதை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார் என புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். வேத சாஸ்திரங்கள் ஆகியவை கூறி கொண்டிருக்கிறார்கள். கீதை கூறிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். நான் உங்களுக்கு இது போல சாஸ்திரங்களின் விஷயங்களை கூறுவது இல்லை என்று தந்தை கூறுகிறார். நீங்களோ தன்னை ஆத்மா என்று நிச்சயம் செய்கிறீர்கள் பின் பதீத பாவனரே வாரும் என்று கூறுகிறீர்கள். அனைவரின் துக்கத்தை நீக்கி சுகம் அளிப்பவர் ஆவார். அனைவருக்கும் சாந்தி அளிக்கும் வள்ளல், அனைவருக்கும் முக்தி, ஜீவன் முக்தி அளிக்கும் வள்ளல் ஆவார். அவரோ எந்த மனிதராகவும் இருக்க முடியாது. மனிதர்கள் அதிகாலை எழுந்து எவ்வளவு பக்தி செய்கிறார்கள். ஒரு சிலர் பஜனை பாடுகிறார்கள். கதை கூறுகிறார்கள். இது பக்தி மார்க்கம் என்று கூறப்படுகிறது. பக்தி மார்க்கம் என்ன என்பது பக்தி மார்க்கத்தினருக்கு தெரியாது. இங்கு எல்லா இடங்களிலும் பக்தியே பக்தி உள்ளது. ஞானம் என்பது பகல், பக்தி என்பது இரவு. ஞானம் இருக்கும் பொழுது பக்தி இல்லை. பக்தி இருக்கும் பொழுது ஞானம் இல்லை. துவாபர கலியுகத்தில் இருப்பது பக்தி. சத்யுக திரேதா என்பது ஞானத்தின் பலன். அந்த பலன் ஞானக் கடல் தான் அளிக்கிறார். பகவான் என்ன பலன் கொடுப்பார்! பலன் என்றால் ஆஸ்தி. பகவான் முக்தியின் ஆஸ்தி அளிப்பார். முக்தி தாமத்திற்கு கூடவே அழைத்து செல்வார். இச்சமயம் மனிதர்கள் எத்தனை பேர் ஆகி விட்டார்கள் என்றால் வசிப்பதற்கு இடமும் இல்லை. தானியங்களும் இல்லை. எனவே பகவான் வர வேண்டி உள்ளது. இராவணன் அனைவரையும் பதீதமாக ஆக்குகிறான். பிறகு பதீத பாவனர் வந்து பாவனமாக ஆக்குகிறார். பாவனமாக ஆக்குபவர் மற்றும் பதீதமாக ஆக்குபவர் இருவருமே தனித்தனி ஆவார்கள். பாவன உலகத்தை பதீதமாக ஆக்குபவர் யார் மற்றும் பதீத உலகத்தை பாவனமாக ஆக்குபவர் யார் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் அறிந்து விட்டுள்ளீர்கள். பதீத பாவனரே வாருங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஒருவரைத் தான் அழைக்கிறார்கள். அனைவருக்கும்

பாலனை கர்த்தா ஒருவரே ஆவார். சத்யுகத்தில் யாருமே விகாரி இருக்க முடியாது. பதீதமானவர்கள் என்றால் விகாரத்தில் செல்பவர்கள். சந்நியாசிகள் விகாரத்தில் செல்வதில்லை. எனவே அவர்களை பதீதமானவர்கள் என்று கூற மாட்டார்கள். பவித்திர ஆத்மா, 5 விகாரங்களை சந்நியாசம் செய்து விட்டுள்ளார் என்பார்கள். முதல் நம்பர் விகாரம் காமம் ஆகும். கோபமோ சந்நியாசிகளிடமும் நிறைய உள்ளது. மனைவியை விட்டு விடுகிறார்கள். அவர்களுடைய தொடர்பில் மனிதர்கள் நிர்விகாரியாக இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள். திருமணத்தின் பொருளே இது தான் என்பார்கள். சத்யுகத்தில் இந்த விதி முறைகள் இருக்காது. குழந்தைகளை அங்கு யாரும் பதீதமாக இருப்பதே இல்லை என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். தேவதைகளின் மகிமையாவது சர்வகுண சம்பன்னராகவும், சம்பூர்ண நிர்விகாரியாகவும் இருப்பவர்கள். துவாபர யுகத்திலிருந்து தான் இராவண ராஜ்யம் ஆரம்பமாகிறது. காமத்தை வெல்லுங்கள் என்று சுயம் தந்தை கூறுகிறார். நீங்கள் என்னை நினைவு செய்யுங்கள் மற்றும் தூய்மையான உலகத்தை நினைவு செய்யுங்கள் அப்பொழுது நீங்கள் பதீதமாக ஆக மாட்டீர்கள். நான் பாவன உலகத்தை ஸ்தாபனை செய்ய வந்துள்ளேன் மற்றும் இரண்டாவது விஷயம் ஒரு தந்தையின் குழந்தைகள் பிராமணர்கள், பிராமணிகள் நீங்கள் தங்களுக்குள் சகோதர, சகோதரிகள் ஆவீர்கள். இந்த விஷயம் நல்ல முறையில் ஒருவருடைய புத்தியில் பதியாத வரை விகாரங்களிலிருந்து விடுபட முடியாது. பிரம்மாவின் குழந்தைகள் ஆகாதவரை பாவனமாக ஆவது மிகவும் கடினம் ஆகும். உதவி கிடைக்காது. சரி பிரம்மாவின் விஷயத்தை விடுங்கள். நாங்கள் பகவானின் குழந்தைகள் ஆவோம் என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். சாகாரத்தில் இந்த கணக்குப்படி சகோதர சகோதரிகள் ஆகி விட்டோம் என்று கூறுகிறீர்கள். பிறகு விகாரத்தில் செல்ல முடியாது. இதுவோ நாம் இறைவனின் குழந்தைகள் ஆவோம் என்று எல்லோருமே கூறுவார்கள். பின் தந்தை கூறுகிறார் - குழந்தைகளை நான் வந்து விட்டுள்ளேன். இப்பொழுது யார் வந்து என்னுடையவர் ஆகிறார்களோ அவர்கள் தங்களுக்குள் சகோதர, சகோதரி ஆகி விட்டார்கள். பிரம்மா மூலமாக சகோதர சகோதரியின் படைப்பு ஆகிறது. எனவே பின் விகாரத்தில் செல்ல முடியாது.

இது உங்களுடைய கடைசி பிறவி ஆகும் என்று தந்தை கூறுகிறார். ஒரு பிறவிக்காவது இந்த விகாரத்தை தியாகம் செய்யுங்கள். சந்நியாசிகள் காட்டிற்கு செல்வதற்காக (விகாரங்களை) விடுகிறார்கள். நீங்கள் தூய்மையான உலகிற்கு செல்வதற்காக விடுகிறீர்கள். சந்நியாசிகளுக்கு எந்த ஒரு ஆசையும் இருப்பதில்லை. இல்லறத்தினர் அவர்களுக்கு மிகுந்த மதிப்பு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றும் கோவில்களில் பூஜிக்கப்படும் தகுதி உடையவர்களாக ஆவது இல்லை. கோவிலில் பூஜிக்கப்படுவதற்கு தகுதி உடையவர்கள் தேவதைகள் ஆவார்கள். ஏனெனில் அவர்களுடைய ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டுமே தூய்மையாக இருக்கும். இங்கு நமக்கு தூய்மையான சரீரம் கிடைக்க முடியாது. இது தமோபிரதானமான பதீத சரீரமாகும். 5 தத்துவங்களும் பதீதமாக உள்ளன. அங்கு ஆத்மாவும் தூய்மையாக இருக்கும் பின் 5 தத்துவங்களும் சதோபிரதானமாக பவித்திரமாக இருக்கும். இப்பொழுது ஆத்மாவும் தமோபிரதானமாக உள்ளது. பின் தத்துவங்களும் தமோபிரதானமாக ஆகின்றது, எனவே வெள்ளம், புயல்கள் ஆகியவை எவ்வளவு ஏற்பட்டு கொண்டே இருக்கின்றன. எவ்வாறு வருக்கும் துக்கம் கொடுப்பது என்பது தமோ குணமாகும். சத்யுகத்தில் தத்துவங்கள் கூட யாருக்கும் துக்கம் கொடுப்பது இல்லை. இச்சமயம் மனிதர்களின் புத்தி கூட தமோபிரதானமாகும். சதோ, ரஜோ, தமோவில் கூட அவசியம் வர வேண்டி உள்ளது. இல்லாவிட்டால் பழைய உலகமாக எப்படி ஆகும்? அப்பொழுது தானே புதியதை அமைப்பவர் வர முடியும்? இப்பொழுது தந்தை கூறுகிறார், குழந்தைகளை பாவனமாகுங்கள். இந்த கடைசி பிறவியில் இராவணனினுடைய சங்கிலிகளிலிருந்து தன்னை விடுவியுங்கள். அசுர வழிப்படி அரைகல்பம் நீங்கள் பதீதமாக இருந்துள்ளீர்கள். இது மிகவும் கெட்ட பழக்கம் ஆகும். எல்லாவற்றையும் விட பெரிய எதிரி காமம் ஆகும். சிறிய வயதில் கூட விகாரத்தில் சென்று விடுகிறார்கள். ஏனெனில் அப்பேர்ப்பட்ட சகவாசம் கிடைக்கிறது. காலமே அவ்வாறு உள்ளது அவசியம் பதீதமாக ஆக வேண்டி உள்ளது. சந்நியாச தர்மத்தினுடைய பார்ட்டும் உள்ளது. சிருஷ்டி எரிந்து அழிந்து விடுவதிலிருந்து கொஞ்சம் காப்பாற்றுகிறார்கள். இப்பொழுது நாடகத்தை கூட குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் அறிந்துள்ளீர்கள். கிறித்துவ தர்மத்திற்கு இத்தனை வருடங்கள் ஆகி விட்டன என்று கூறுகிறார்கள் என்றாலும் கூட கிறித்துவ தர்மம் எப்பொழுது முடிந்து போகும் என்பது தெரியாது. கலியுகம் இன்னும் 40 ஆயிரம் வருடங்கள் நடக்கும் என்கிறார்கள். அப்படியானால் கிறித்துவ தர்மம் போன்ற எல்லா தர்மங்களும் 40 ஆயிரம் வருடங்கள் வரை விருத்தி அடைந்து கொண்டே இருக்குமா? இப்பொழுது 5 ஆயிரம் வருடங்களிலேயே இடம் போதாமல் இருக்கிறது பின் 40 ஆயிரம் வருடங்களில் என்ன ஆகி விடும் என்பதே தெரியாது. சாஸ்த்திரங்களிலோ நிறைய பொய்யான விஷயங்கள் எழுதி விட்டுள்ளார்கள். எனவே யாரோ ஒருவர் தான் இந்த விஷயங்களை புரிந்து கொண்டு ஒவ்வொரு அடியும் ஸ்ரீமத்படி நடக்கிறார்கள். ஸ்ரீமத்படி நடப்பது எவ்வளவு கடினமாக உள்ளது. எந்த லட்சுமி நாராயணரை முழு உலகம் பூஜிக்கிறதோ அவர்களைப் போல இப்பொழுது நீங்கள் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதை நீங்கள் தான் அறிந்துள்ளீர்கள் அதுவும் வரிசைக்கிரமமாக. இப்பொழுது "என்னை நினைவு செய்யுங்கள் மற்றும் வீட்டை நினைவு செய்யுங்கள்" என்று தந்தை கூறுகிறார். வீடோ சீக்கிரம் நினைவிற்கு வந்து விடும்

அல்லவா? மனிதர்கள் 8-10 வருடங்கள் பிரயாணம் செய்து வீடு திரும்புகிறார்கள் என்றால் இப்பொழுது நமது பிறந்த நாட்டிற்கு சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்ற குஷி இருக்கும். இப்பொழுது அந்த பிரயாணம் சிறிது காலத்திற்கு மட்டுமே, எனவே வீட்டை மறப்பது இல்லை. இங்கோ 5 ஆயிரம் வருடங்கள் ஆகி விட்டுள்ளன. எனவே வீட்டையோ முற்றிலும் மறந்து விட்டுள்ளார்கள்.

இப்பொழுது தந்தை வந்து கூறி உள்ளார், குழந்தைகளே இது பழைய உலகம் ஆகும் - இதற்கோ நெருப்பு பிடிக்க போகிறது. யாருமே பிழைக்க மாட்டார்கள். எல்லோருமே சாக வேண்டி உள்ளது. எனவே இந்த அழகி போன உலகம் மற்றும் அழகி விட்டுள்ள சரீரத்தின் மீது அன்பு வைக்காதீர்கள். சரீரம் மாற்றி மாற்றி 5 ஆயிரம் வருடங்கள் ஆகி விட்டுள்ளன. 84 முறை சரீரங்களை மாற்றிக் கொண்டே வந்துள்ளீர்கள். இப்பொழுது தந்தை கூறுகிறார், உங்களுடைய 84 பிறவிகள் முடிந்து விட்டன. அதனால் தான் நான் வந்துள்ளேன். உங்களுடைய பார்ட் முடிந்து விட்டது என்றால் அனைவருடையதும் முடிந்து விட்டது. இந்த ஞானத்தினை தாரணை செய்ய வேண்டும். முழு ஞானம் புத்தியில் உள்ளது. தந்தை மூலமாக ஞானம் நிறைந்தவர் ஆகும் பொழுது முழு உலகின் அதிபதி ஆகி விடுகிறீர்கள். பின்பு உலகமும் புதியதாக ஆகி விடுகிறது. பக்தி மார்க்கத்தில் இருக்கும் கர்ம காண்டங்களின் பொருட்கள் அனைத்தையும் முடித்து விட வேண்டும். பிறகு ஒருவர் கூட ஹே பிரபு என்று கூறுபவர் இருக்க மாட்டார்கள். ஐயோ ராமரே! ஹே பிரபுவே போன்ற வார்த்தைகள் துக்கத்தில் தான் வெளிப்படுகின்றன. சத்யுகத்தில் வெளிப்படாது. ஏனெனில் அங்கு துக்கத்தின் விஷயமே கிடையாது. எனவே எல்லோராலும் நினைவு செய்யப்பட்டு கொண்டிருக்கும் அப்பேர்ப்பட்ட தந்தையின் வழிப்படி ஏன் நடக்கக் கூடாது. ஈசுவரிய வழி மூலமாக சதா சுகமுடையவர்களாக ஆகி விடுவீர்கள். இதை புரிந்த பின் கூட ஸ்ரீமத்படி நடக்கவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு மகா மூர்க்கர் என்று கூறப்படுகிறது. ஈசுவரிய வழி மற்றும் அசுர வழி இரண்டிற்குமிடையே இரவு பகலுக்கான வித்தியாசம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இப்பொழுது நாம் எந்த பக்கம் செல்ல வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும். மாயையின் பக்கமோ துக்கமே துக்கம் உள்ளது. இறைவனின் பக்கமோ 21 பிறவிகளுக்கான சுகம் உள்ளது. இப்பொழுது யாருடைய வழிப்படி நடக்க வேண்டும்? ஸ்ரீமத்படி நடக்க விரும்பினீர்கள் என்றால் நடங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். முதல் விஷயம் காமத்தின் மீது வெற்றி கொள்ளுங்கள். அதை விடவும் முதல் விஷயமாவது என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இந்த பழைய சரீரத்தையோ விடவே வேண்டி உள்ளது. இப்பொழுது திரும்பி செல்ல வேண்டும். நான் 84 பிறவிகளின் பழைய சட்டையை விடுகிறேன் என்று இச்சமயத்தில் நமக்கு சிந்தனை உள்ளது. அங்கு சத்யுகத்தில் "இந்த வயோதிக சரீரத்தை விட்டு விட்டு பின் குழந்தைப் பருவத்தில் வருவோம்" என்பதை புரிந்திருப்பார்கள். இந்த பழைய உலகத்தின் மகா விநாசம் ஆகப் போகிறது. இந்த விஷயங்கள் எந்த சாஸ்திரங்களிலும் இல்லை. இது தந்தை அமர்ந்து நேரிடையாக புரிய வைக்கிறார். இந்த எல்லா விஷயங்களும் கவனத்தில் இருந்தது என்றால் "அஹோ சௌபாக்கியம்" எவ்வளவு சுகஜமானது. பிறகும் இனிமையான இல்லம் இனிமையான ராஜதானியை ஏன் மறந்து விடுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை? ஏன் நினைவு செய்வதில்லை? சகவாச தோஷத்தில் வந்து அசுத்தமாக ஆகி விடுகிறார்கள். குழந்தைகளே அசுத்தமான விகல்பங்கள் (தீய எண்ணங்கள்) நிறைய வரும் என்று பாபா கூறுகிறார். ஆனால் கர்ம இந்திரியங்கள் மூலமாக எந்த ஒரு காரியமும் செய்யாதீர்கள். அப்படி இன்றி விகர்மங்கள் செய்து விட்டு "பாபா இந்த விகர்மம் ஆகி விட்டது. மன்னித்து விடுங்கள்" என்று எழுதுவது அல்ல. விகர்மம் செய்து விட்டீர்கள் என்றால் அதற்கு பின் நூறு மடங்கு தண்டனை ஏற்பட்டு விடும். ஒன்று சொல்லாமல் இருப்பதால் தண்டனை ஏற்பட்டு விடும். அஜாமிளாக யார் ஆகிறார்கள் என்பது இச்சமயத்தில் தெரிய வந்து விடுகிறது. யார் இறைவனின் மடியை எடுத்து பின் விகாரத்தில் செல்கிறார்களோ இவர்கள் பெரிய அஜாமிள் (அகலிகைகள்) பாவ ஆத்மாக்கள் என்று நிரூபணம் ஆகிறது. அவர்களால் விகாரம் இன்றி இருக்க முடிவதில்லை. திரைப்படங்கள் எல்லோரையும் அசுத்தமாக ஆக்கக் கூடியது ஆகும். நீங்கள் எந்த ஒரு விகாரத்திலிருந்தும் தூர ஓடி விட வேண்டும். பிராமணர்கள் நிர்விகாரி ஆவார்கள். எனவே சகவாசம் கூட பிராமணர்களுடையது ஆக இருக்க வேண்டும். சூத்திரர்களுடைய தொடர்பில் துக்கமுடையவர்கள் ஆகிறார்கள். சரீர நிர்வாகத்திற்கோ எல்லாமே செய்யவே வேண்டும். ஆனால் கர்ம இந்திரியங்களால் எந்த ஒரு விகர்மமும் செய்யக் கூடாது. ஆம் குழந்தைகளை திருத்துவதற்காக இவ்வாறு புரிய வைக்கிறேன் - ஏதாவதொரு யுக்தியுடன் லேசான தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். படைப்பை படைத்துள்ளீர்கள் என்றால் பொறுப்பு கூட உள்ளது. அவர்களையும் உண்மையான சம்பாத்தியம் செய்விக்க வேண்டும். சிறிய சிறிய குழந்தைகளுக்கும் கொஞ்ச நஞ்சம் கற்பிப்பது நல்லது ஆகும். சிவபாவை நினைவு செய்வதால் உதவி கிடைக்கும். உண்மையான உள்ளத்தில் தலைவன் திருப்தி அடைகிறார். உண்மையான உள்ளம் உள்ள குழந்தைகளுக்குத் தான் தந்தையின் ஆதரவு கிடைக்கிறது. இப்பொழுது முழு உலகத்தில் யாரும் யாருக்கும் ஆதாரம் இல்லை. சுகத்தில் அழைத்து செல்வதற்கு தான் ஆதாரம் வேண்டும். ஒரு பரமாத்மாவைத் தான் நினைவு செய்கிறார்கள். அவரே வந்து அனைவருக்கும் சாந்தி அளிக்கிறார். சத்யுகத்தில் எல்லோரும் சுகமாக இருப்பார்கள். மற்ற எல்லா ஆத்மாக்களும் சாந்தி தேசத்தில் இருப்பார்கள்.

20.03.2012

பாரதம் சொர்க்கமாக இருந்தது. எல்லோரும் உலகின் அதிபதியாக இருந்தார்கள். அசாந்தி அடிதடி எதுவும் இருக்கவில்லை. அவசியம் அந்த புதிய உலகத்தை பாபா தான் படைத்திருக்கூடும். பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைத்திருக்க கூடும் எப்படி? அதுவும் யாரும் புரிந்து கொள்வது இல்லை. அது இராம இராஜ்யம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இல்லை. இருந்தது என்பதோ சரி தானே. பூஜிக்கத்தக்கதாக இருந்த அதே பாரதம் இப்பொழுது பூசாரி ஆகி உள்ளது. மீண்டும் அவசியம் பூஜிக்கத்தக்கதாக ஆகும். இப்பொழுது நீங்கள் புருஷார்த்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். சிவபகவானுடைய - வாக்கியம் - ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய ஆத்மா கடைசி பிறவியில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். பிறகு கிருஷ்ணர் ஆகப் போகிறார். அதிகாலை எழுந்து பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். இந்த நேரம் மிகவும் நல்ல நேரம். வாயு மண்டலம் கூட தூய்மையாக இருக்கும். எப்படி ஆத்மா இரவு களைத்து விடும் பொழுது நான் விடுபட்டு விடுகிறேன் என்று கூறுகிறது. உங்களுடையதும் கூட இங்கு இருக்கும் பொழுதும் புத்தியோகம் அங்கு ஈடுபட்டு இருக்க வேண்டும். அமிர்தவேளை எழுந்து நினைவு செய்வதால் பகலிலும் நினைவு வரும். இது சம்பாத்தியம் ஆகும். எந்த அளவு நினைவு செய்வீர்களோ அந்த அளவு விகர்மத்தை வென்றவர் ஆவீர்கள். தாரணை ஆகும். யார் பவித்திரமாக ஆகிறார்கள், நினைவில் இருக்கிறார்களோ அவர்களால் தான் சேவை செய்ய முடியும். டைரக்ஷன் படி நடக்கிறார்கள் என்றால் பாபா திருப்தி அடைகிறார். முதலில் சேவை செய்ய வேண்டும். அனைவருக்கும் வழி கூற வேண்டும். யோகத்தின் வழி கூறுவதற்கும் கூட ஞானம் அளிப்பீர்கள் அல்லவா? யோகத்தில் இருப்பதால் விகர்மங்கள் விநாசம் ஆகும். கூடவே சக்கரத்தையும் சுற்ற வேண்டும். "ரூப்-பலந்த" - ஞானயோகம் உடையவர் ஆக வேண்டும். அப்பொழுது பாயிண்ட்டுகள் கூட வந்து கொண்டே இருக்கும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. இந்த அழகி போன உலகம் மற்றும் அழகி விட்டுள்ள சரீரத்தின் மீதுள்ள பற்றை நீக்கி ஒரு தந்தையையும் மற்றும் வீட்டையும் நினைவு செய்ய வேண்டும். சூத்திரர்களின் சகவாசத்திலிருந்து தங்களை காத்து கொள்ள வேண்டும்.
2. விகர்மங்களை வென்றவராக ஆவதற்கு அமிர்தவேளை எழுந்து நினைவில் அமர வேண்டும். இந்த சரீரத்திலிருந்து விடுபட்டு விடுவதற்கான அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: சுக சொரூபமாக ஆகி அனைவருக்கும் சுகமளிக்கும் மாஸ்டர் சுகமளிக்கும் வள்ளல் ஆகுக!

சங்கமயுக பிராமணர் என்றால் துக்கத்தின் பெயர் அடையாளம் இல்லை. ஏனெனில் சுகமளிக்கும் வள்ளலின் குழந்தைகள் மாஸ்டர் சுக தாதா ஆவீர்கள். யார் மாஸ்டர் சுகதாதா (சுகமளிக்கும் வள்ளல்) சுக சொரூபமாக உள்ளார்களோ அவர்கள் சுயம் துக்கத்தில் எப்படி வர முடியும்? புத்தி மூலமாக துக்கதாமத்தை ஒதுக்கி விட்டீர்கள். அவர்கள் தாங்களோ சுக சொரூபமாக இருப்பார்கள். ஆனால் மற்றவர்களுக்கும் சதா சுகம் கொடுப்பார்கள். எப்படி தந்தை ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்கும் எப்பொழுதும் சுகம் அளிக்கிறார், அதே போல தந்தையின் காரியம் எதுவோ அதுவே குழந்தைகளின் காரியம். யாராவது துக்கம் கொடுத்து கொண்டு இருக்கிறார் என்றாலும் கூட நீங்கள் துக்கம் கொடுக்க முடியாது. துக்கம் கொடுக்காதீர்கள் துக்கம் எடுக்காதீர்கள் என்பதே உங்களது சுலோகன் ஆகும்.

சுலோகன்: மகிழ்ச்சியாகவும், கம்பிரமாகவும் ஆகும் சமநிலையை தாரணை செய்து ஒரே சீரான ஸ்திதியில் நிலைத்திருங்கள்.